

Sygn. akt: I C 483/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Halina Sekuła
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dorota Delimata

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2023 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. L.

przeciwko (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 6.496 zł

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. L. kwotę 2.996 zł (słownie: dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krośnie kwotę 294,94 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote 94/100) tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego;

IV. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. L. kwotę 74,87 zł (słownie: siedemdziesiąt cztery złote 87/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

Sygn. akt I C 483/19

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 7 lutego 2023 r.

Powód J. L. pozwem wniesionym w dnia 01.04.2019 r. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A w W., tytułem zadośćuczynienia kwoty 6.496 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10.01.2018 r. do dnia zapłaty, kosztów postępowania oraz dopuszczenia zawnioskowanych dowodów.

Na uzasadnienie powyższego żądania podał, że w dniu 03.10.2017 r. doszło do kolizji drogowej, spowodowanej przez osobę posiadającą u pozwanego ubezpieczenie OC. W wyniku tej kolizji powód doznał uszkodzenia ciała oraz rozstroju zdrowia, co zostało zgłoszone ubezpieczycielowi.

Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, uznała roszczenie powoda i zgodziła się wypłacić mu zadośćuczynienie w kwocie 504 zł.

W związku z tym zdarzeniem u powód zaczął odczuwać silne bóle i zawroty głowy, jak również ból na odcinku szyjnym kręgosłupa. Dlatego w dniu 10.10.2017 r. udał się do szpitala w K., gdzie wykonano badania i rozpoznano u niego skrzywienie odcinka szyjnego i bóle głowy, zaś w dniu 19.10.2017 r. otrzymał skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne, które odbył w okresie od 16.01.2018 r. do 01. (...).

Wszystkie te dolegliwości negatywnie wpłynęły zarówno na jego stan fizyczny, jak i psychiczny. Przez dłuższy czas miał problemy z wykonywaniem podstawowych czynności domowych, zmagał się z bólem głowy, kręgosłupa na odcinku szyjnym, zawrotami głowy. Takie dolegliwości nie występowały przed wypadkiem.

Od powyższego nakazu strona pozwana złożyła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania, dopuszczenia zawnioskowanych dowodów.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenia od powoda na jej rzecz kosztów postępowania oraz dopuszczenia zawnioskowanych dowodów.

Zarzuciła, że brak jest podstaw merytorycznych żądania zadośćuczynienia w wysokości 7.000 zł. Żądania powoda są nieuzasadnione, albowiem nie doznała ona krzywdy wymagającej wyrównania zadośćuczynieniem. Przyznała, że w dniu 03.10.2017 r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca posiadał polisę OC u pozwanego. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego uznano, że kwota 504 zł, tytułem zadośćuczynienia w pełni rekompensuje następstwa wypadku i uszczerbek na zdrowiu jaki doznał J. L..

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

W dniu 03.10.2017 r., w K., na skrzyżowaniu kierujący samochodem m-ki D. (...) nie udzielił pierwszeństwa pojazdowi opuszczającemu skrzyżowanie, którym kierował powód, doprowadzając do zderzenia.

Powód w wyniku tego zdarzenia odczuwał silne bóle i zawroty głowy, jak również ból na odcinku szyjnym kręgosłupa. Z tego powodu w dniu 10.10.2017 r. udał się do Szpitala im. (...) II w K., gdzie po badaniach rozpoznano u niego skrzywienie odcinka szyjnego z miernego stopnia urazem głowy, bez innych urazów towarzyszących oraz utrwalonych następstw w postaci np. porażień, niedowładów itp.

Z uwagi na nieustępujące dolegliwości w dniu 19.10.2017 r. J. Lorenc otrzymał skierowanie na zabiegi rehabilitacyjne, które odbył w dniach od 16.01.2018 r. do 01.02.2018 r. Nie nosił kołnierza ortopedycznego, nie zażywał żadnych środków przeciwbólowych, gdyż jest odporny na ból. Obecnie zdarza się, że mąci mu się w głowie, traci równowagę i musi się czegoś przytrzymać, odczuwa mrowienie biegnące od szyi w dół kręgosłupa.

Powód w czasie zdarzenia był już na emeryturze i mieszkał sam. Pomagał mu wówczas syn, który robił mu zakupy. Również, na początku przynosił mu obiady, ale nie trwało to długo. Bał się wsiadać do auta i korzystał z pomocy syna, który go woził. W dalszym ciągu odczuwa lęk, zwłaszcza gdy dojeżdża do skrzyżowań – zwalnia.

Przez wypadek zaniedbał swoją działkę (ok. 1 ha) - nie był w stanie na jesień ją skopać, uprzętnąć.

Dowód : dokumenty zalegające w aktach sprawy – k. 10-20, akta szkody – k. 44, zeznania powoda – k.152.

Biegły neurolog G. C. (1) po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz stosownym wywiadzie z powoda stwierdził długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z przebyłym zdarzeniem i ocenił go na 2%.

Dowód : opinia biegłego G. C. – k. 78-88; opinia uzupełniająca biegłego G. C. – k. 100;

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz, której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia (art. 822 kc).

W niniejszej sprawie strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności, dokonując wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 504 zł, argumentując, że powyższa kwota w całości rekompensuje skutki wypadku z dnia 03.10.2017 r.

W przypadku naruszenia czynności narządu ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 kc). Przepisy kodeksu cywilnego nie precyzują kryteriów, jakimi powinien kierować się Sąd ustalając wysokość zadośćuczynienia. Na podstawie jednak orzecznictwa Sądu Najwyższego i ustaleń doktryny wskazać należy, że są nimi: rozmiar cierpienia, ich intensywność, trwałość, nieodwracalność, przebieg leczenia i jego skuteczność, utrudnienia, jakie doznany uszczerbek powoduje w życiu codziennym (por. wyrok SN z dnia 4.07.1969 r., I PR 178/69, OSNCP 1970, z.4, poz. 71, wyrok SN z dnia 22.06.2006 r., II CK 392/04 LEX nr 177203). Zadośćuczynienie ma być odpowiednie. Nie może być ono wygórowane i prowadzić do wzbogacenia się strony. Jednocześnie musi stanowić dla powoda realną wartość ekonomiczną, dostosowaną do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie (np. wyrok SN z dnia 26.02.1962 r., 4 CR 902/61, OSNCP 1963, poz. 105, wyrok SN z dnia 24.06.1965 r., I PR 203/65, OSPiKA z 1966, poz. 92).

Dowody z dokumentów nie budzą żadnych zastrzeżeń, co do ich rzetelności i wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony, dlatego Sąd dał im wiarę.

Opinia biegłego G. C. (1) jest logiczna, fachowa i również zasługuje na wiarę.

Sąd dał również wiarę zeznaniom powoda odnośnie przebiegu leczenia, rehabilitacji, utrudnień jakie spowodowały doznane urazu w życiu codziennym.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia na kwotę 3.500 zł, Sąd uznał, mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, że będzie ona stanowić pełną rekompensatę za doznaną krzywdę, a równocześnie nie jest ona wygórowana.

Kwota ta jest, bowiem dostosowana do negatywnych skutków, jakie powód odczuwa do dnia dzisiejszego. Przede wszystkim z uwagi na fakt, że w życiu codziennym pojawiły się pewne ograniczenia, niemające miejsca przed wypadkiem, chociażby lęk przed jazdą samochodem, w dalszym ciągu odczuwanie bólu i zwrotów głowy, mrowienia od szyi w dół kręgosłupa szyjnego.

Mając na uwadze wypłaconą już przez pozwanego kwotę 504 zł tytułem zadośćuczynienia, w świetle powyższego należało zasądzić na rzecz J. L. od strony pozwanej kwotę 2.996 zł oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc.

Powód w swoim żądaniu utrzymał się w 46 %. Na koszty postępowania złożyło się – opłata sądowa od pozwu w kwocie 325 zł, koszty opinii biegłego 794,94 zł, koszty zastępstwa procesowego powódki 1.817 zł i pozwanego 1.817 zł.

Powód poniósł koszty w łącznej wysokości 2.642 zł (opłata sądowa od pozwu – 325 zł, zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego – 500 zł, wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 1.817 zł). Koszty zaś, jakie poniósł pozwany to 1.817 zł (wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.).

Mając powyższe na uwadze, nakazano ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Krośnie kwotę 294,94 zł, tytułem brakującej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych oraz zasądzono od pozwanego na rzecz na rzecz powoda kwotę 74,87 zł, tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia :